

Gf.III.30.557/2016/17.

A Debreceni Ítéltábla a dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Jánosi Pál (ügyvéd címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (Cg. ..., alperes címe) alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2016. november 17. napján kelt 6.G.40.075/2016/8. számú ítélete ellen az alperes 11. sorszámú fellebbezése alapján, az alulírott napon megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az alperesi társaság alaptőkéje 101 000 030 Ft, amely 505 150 db, egyenként 200 Ft névértékű névre szóló dematerializált törzsrészcégből áll. Az alperes részvénykönyve szerint 149 425 db részvény a B.I. (B.) tulajdonát képezte. Ezen részvényeket a B.-nal szemben a Fővárosi Törvényszék által 0100-Vh.500.219/2016. szám alatt elrendelt végrehajtás során történt tőzsdéi értékesítés eredményeként 2015. február 16. napján a felperes vásárolta meg, akinek az értékpapírszámláján a részvények jóváírásra is kerültek.

A felperes 2015. február 16. napján, 2015. november 4. napján, majd 2016. március 9. napján is írásban kérte az alperes részvénykönyvét vezető igazgatóságot, hogy őt a részvénykönyvbe jegyezze be.

Az alperes képviselőjében eljáró dr. B.B. ügyvéd a 2016. március 22. napján kelt levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy az alperes igazgatósága a részvénykönyvbe történő bejegyzés tárgyában a döntését az .../2015. (XII.3.) számú, egyhangúlag meghozott határozatával felfüggesztette figyelemmel arra, hogy az alperes a végrehajtást fogantató Debreceni Járásbíróság elé végrehajtási kifogást és végrehajtás megszüntetése iránti kérelmet, a Magyar Nemzeti Bank és az ügyészség felé pedig bejelentéseket tett a részvények tulajdonjogának megszerzésével kapcsolatban, ezért ezen eljárások jogerős lezárásáig nincs abban a helyzetben, hogy a részvénytulajdonosi jogot jogszabályban elismerve a felperest a részvénykönyvbe bejegyezhesse. Utalt arra, hogy a levelet a felperes részvénykönyvbe történő bejegyzés iránti kérelmein feltüntetett ... e-mail címre is megküldi. A levél postai úton 2016. április 19. napján került kézbesítésre a felperes részére.

Az alperes igazgatósága a 2015. december 3. napján megtartott ülésén az alábbi szöveggel fogadta el az .../2015. (XII.3.) számú határozatot:

„Tekintettel arra, hogy a Társaság által kibocsátott részvények dr. F.N.Á. általi megszerzésének érvényessége a folyamatban lévő eljárások jogerős lezárultáig nem állapítható meg kétséget kizáróan, így dr. F.N.Á. részvényesként a részvénykönyvbe jelenleg nem jegyezhető be. Az igazgatóság dr. F.N.Á. részvénytulajdonosi jogának megszerzése kapcsán a részvénykönyvi bejegyzésre vonatkozó döntésének meghozatalát a folyamatban lévő eljárások jogerős lezárultáig felfüggeszti.”

A felperes 2016. május 19. napján terjesztett elő keresetet annak érdekében, hogy a bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:37. §-a alapján helyezze hatályon kívül az alperes igazgatóságának 1/2015. (XII.3.) számú határozatát és rendelje el új határozatot

meghozatalát. Arra hivatkozott, hogy a Ptk. 3:245. § (3) bekezdése, valamint a Ptk. 3:246. § (2) és (3) bekezdései értelmében az alperes igazgatósága csupán kétféle határozatot hozhatott volna: vagy bejegyzi őt a részvénytörzskönyvbe, vagy megtagadja a kérelem teljesítését, olyan döntésre azonban, amellyel a határozathozatalt felfüggeszti, nem volt jogszabályi lehetősége. Utalt arra is, hogy a részvények megszerzése során a jogszabályoknak megfelelően járt el, a tulajdonszerzésének érvényességét pedig nem lehet vitatni figyelemmel arra, hogy a részvényeket végrehajtási eljárás keretében szerezte meg, az alperes által előterjesztett végrehajtási kifogást pedig a végrehajtást fogatosító bíróság jogerősen elutasította.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a Ptk. 3:36. §-ának (1) bekezdésében meghatározott harmincnapos perindítási határidőt elmulasztotta. Állította, hogy az igazgatóság elnöke: K.Cs., valamint dr. B.B. ügyvéd 2015. december 7, 8. vagy 9. napján, továbbá egy Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő per tárgyalását követően: 2016. március 1. napján személyesen tájékoztatták a felperest az igazgatóság határozatáról. Utalt arra is, hogy dr. B.B. az alperes nevében 2016. március 22. napján megírt levelét 2016. április 13. napján, e-mailen is megküldte a felperesnek, így a felperes az általa sérelmezett igazgatósági határozatról már 2016. április 19. napja előtt tudomást szerzett.

Az alperes másodlagosan a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Ptk. 3:246. §-ának (3) bekezdése alapján a részvénytörzskönyvbe történő bejegyzés előtt kötelessége volt tisztázni azt, hogy a felperes a részvényeket jogszabályszerűen szerezte-e meg. Ezért indokolt volt, hogy az általa a Magyar Nemzeti Banknál és a Fővárosi Főügyészségnél kezdeményezett eljárások befejezéséig felfüggeszse a döntéshozatalt, különös figyelemmel arra is, hogy mindezt a Ptk. nem zárja ki.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes igazgatóságának .../2015. (XII.3.) számú határozatát hatályon kívül helyezte és új határozat meghozatalát rendelte el. Kötelezte az alperest arra, hogy fizessen meg a felperesnek 36 000 Ft perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint a felperes nem mulasztotta el a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt harmincnapos keresetindítási határidőt. Ezen - elévülési jellegű - határidő a határozatról történt tudomásszerzéstől számít, amely nem azonos a határozat közlésével, a perindításra jogosult ugyanis tudomást szerezhet a határozatról úgy is, ha azt vele nem közlik. Az elsőfokú bíróság szerint azonban az alperes az erre irányuló kötelezettsége ellenére nem bizonyította, hogy a felperes a határozatról már 2016. április 19. napját megelőzően tudomást szerzett.

Bár megállapította, hogy dr. B.B. ügyvéd 2016. március 22. napján kelt levele 2016. április 13. napján, e-mailen elküldésre került a felperes e-mail címére, azt a tényt, hogy ez az e-mail 2016. április 19. napja előtt a felperes címére ténylegesen meg is érkezett és azt a felperes megnyitotta, majd elolvasta, az alperes nem igazolta. Ehhez nem volt elegendő a felperes tárhely szolgáltatójának megkeresése arra vonatkozóan, hogy az e-mail megérkezett-e a felperes címére, ez ugyanis nem igazolta azt, hogy az e-mailt a felperes konkrétan mikor ismerte meg. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság elutasította a tárhely szolgáltató megkeresésére előterjesztett alperesi indítványt.

Nem fogadta el K.Cs. és dr. B.B. egybehangzó tanúvallomásait annak bizonyítékeként, hogy a felperes a tanúkkal történt személyes találkozók során már 2015. december elején és 2016. március 1. napján is tájékoztatást kapott az általa sérelmezett igazgatósági határozatról, megállapította ugyanis, hogy egyik tanú sem tekinthető érdektelennek, ráadásul az általuk állított személyes találkozókra a felek levelezése nem tett említést. Elutasította az alperes azon bizonyítási indítványát is, amely dr. M.I. tanú meghallgatására irányult, utalt rá, hogy ezen indítvány szintén nem volt alkalmas annak alátámasztására, hogy a felperes az általa sérelmezett határozatról már 2016. április 19. napja előtt tudomást szerzett, így az alperes nem bizonyította, hogy a felperes elmulasztotta a Ptk. 3: 36. § (1) bekezdésében foglalt harmincnapos keresetindítási határidőt.

A per érdemét illetően azt állapította meg, hogy a Ptk. 3:245. §, 3:246. § (1), (2) és (3) bekezdései alapján az igazgatóság jogköre kizárólag arra terjedt ki, hogy az alakilag igazolt részvényest a részvénykönyvbe bejegyezze vagy - ha a kérelem előterjesztésével egyidejűleg egyértelműen megállapítható a részvényátruházásra vonatkozó szabályok megsértése - a kérelem teljesítését megtagadja. Olyan döntésre az igazgatóságnak nem volt lehetősége, hogy a részvénykönyvbe történő bejegyzés iránti kérelem elbírálását felfüggeszthesse, ilyen jogkör ugyanis sem a Ptk.-ból, sem pedig a részvénytársasági részvénykönyv vezetésével összefüggő egyes kérdésekről szóló 6/2014. (III.13.) Kormányrendeletből nem következik. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a keresettel támadott határozatot a Ptk. 3:246. § (5) és a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és új határozat hozatalát rendelte el.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, harmadlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Az elsődleges fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy a követelés időelőtti, ezért a pert a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 157. § a) pontja és a Pp. 130. § (1) bekezdésének f) pontja alapján meg kell szüntetni. Érvelése szerint a 67/2014. (III.13.) Kormányrendelet 2. §-ának (5) bekezdése értelmében a részvénykönyvi bejegyzés iránti kérelmet nem közvetlenül a felperesnek, hanem a felperes részvényeit nyilvántartó értékpapír számlavezetőnek kellett volna benyújtania. Mindaddig tehát, amíg az arra jogosulttól származó részvénykönyvi bejegyzésre irányuló kérelem nem érkezik, a felperest nem illeti meg az a jog, hogy pert indíthasson a részvénykönyvi bejegyzés tárgyában hozott alperesi határozat ellen.

Az elsődleges fellebbezési kérelme körében az alperes arra is hivatkozott, hogy a kereset elkésett. Kifejtette, hogy a Ptk. 3:36. §-ának (1) bekezdésében foglalt harmincnapos határidő nemcsak a tényleges tudomásszerzés esetén, hanem akkor is elindul, amikor a perindításra jogosult a határozatról tudomást szerezhetett volna. A tudomásszerzés reális lehetősége pedig megvalósult akkor, amikor dr. B.B. az alperes nevében 2016. március 22. napján írt levelet 2016. április 13. napján e-mailen elküldte a felperes részvénykönyvi bejegyzés iránti kérelmen feltüntetett e-mail címére, ezért nincs jelentősége annak, hogy a felperes ténylegesen mikor nyitotta meg és olvasta el az e-mailt. Azt a rendkívüli eseményt pedig, hogy az e-mail a felperes tárhelyére nem érkezett meg, a felperesnek kellett volna igazolnia. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor elutasította a felperes tárhely szolgáltatójának megkeresésére irányuló kérelmet.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el K.Cs. és dr. B.B. tanúvallomásait annak igazolására, hogy a felperes a tanúk által állított személyes találkozók alkalmával szóban is tájékoztatást kapott az igazgatósági határozatról, ennek ellenkezőjét a felperes tagadásán kívül semmi sem bizonyította. Utalt arra, hogy tévesen került sor a dr. M.I. tanúkenti meghallgatására irányuló indítványának elutasítására is, ezzel az elsőfokú bíróság elzárta őt a tudomásszerzéssel kapcsolatos tényállításainak bizonyítása elől.

Állította, hogy a 2016. március 22. napján kelt levelet a felperes valójában nem 2016. április 19. napján, hanem már 2016. április 18. napján átvette.

A per érdemét illetően arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Ptk. 3:246. § (3) bekezdését, megismételte ugyanis, hogy az igazgatóságnak joga volt a részvénykönyvi bejegyzés iránti kérelem tárgyában történő döntéshozatalt felfüggeszteni mindaddig, amíg az erre jogosult hatóságok ki nem vizsgálják, hogy a felperes részvénytársaság jogszerű volt-e. Utalt arra is, hogy a Magyar Nemzeti Bank a 2016. szeptember 16. napján kelt határozatával a felperest 20 000 000 Ft bírsággal sújtotta bennfentes kereskedelem miatt és ezzel egyidejűleg büntető feljelentést is tett.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy a Ptk. nem ad lehetőséget arra, hogy az igazgatóság az alakilag igazolt részvényes részvénykönyvbe történő bejegyzésével kapcsolatos döntést felfüggeszse. Utalt arra is, hogy a tudomásszerzéshez a határozat írásbeli közlésére lett volna szükség, hiszen a Ptk. 3:91. §-a értelmében a társasági jognyilatkozatokat írásban kell meghozni és írásban kell a címzettekkel közölni. Ezért a perrel érintett határozatról való tudomásszerzés körében sem a szóbeli tájékoztatásnak, sem pedig az e-mailben küldött nyilatkozatnak nincs jelentősége, különös figyelemmel arra, hogy az alperes hatályos alapszabálya nem jogosította fel a társaságot az elektronikus hírközlő eszköz útján történő kommunikációra. Hivatkozott arra is, hogy a dr. B.B. ügyvéd által egy minimális biztonsági protokollt sem használó szerverről állítólagosan megküldött e-mail fokozott biztonsági elektronikus aláírással nem volt ellátva, így nem felelt meg az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 4. § (1) bekezdésének, ezért fogalmilag kizárt, hogy az a társaság nevében küldött szabályos jognyilatkozatnak minősülhessen. Végül utalt arra is, hogy az alperes meg nem engedett módon: új tényként hivatkozott arra, hogy dr. B.B. 2016. március 22. napján kelt levelét a felperes 2016. április 18. napján vette át, az ezt igazoló tértivevényt pedig nem is csatolta.

A fellebbezés adatai.

Az alperes elsődleges fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a per megszüntetésére irányult egyrészt azért, mert a követelés időelőtti, másrészt pedig azért, mert a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztotta. Egyik érvelés sem volt alapos.

A felperes keresetindítási joga szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a részvénykönyvi bejegyzésre irányuló kérelem előterjesztésére a 67/2014. (III.13.) Kormányrendelet 2. § (5) bekezdésében előírt módon került-e sor. Az alperes ugyanis a felperes által személyesen benyújtott bejegyzési kérelmet - a 67/2014. (III.13.) Kormányrendelet 2. § (5) bekezdésére tekintet nélkül - az arra jogosulttól származónak minősítette, és e kérelem tárgyában igazgatósági határozatot fogadott el. Ezen igazgatósági határozat bírósági felülvizsgálata iránt pedig a felperes a perrel érintett részvények tulajdonosaként jogosult volt keresetet előterjeszteni, hiszen a perindítási jogosultsága nem függött a részvénykönyvi bejegyzéstől (BDT2008.1840.). Erre tekintettel a követelés nem volt időelőtti, így erre hivatkozással a per megszüntetésére sem kerülhetett sor.

A jogi képviselővel eljáró alperes Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt harmincnapos határidő elmulasztása miatt előterjesztett permegszüntetési kérelme sem volt alapos. Ez a határidő nem jogvesztő, hanem elévülési jellegű, így a határidő elmulasztásának jogkövetkezménye nem a per megszüntetése, hanem csakis az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset érdemi elutasítása lehetett volna, amelyre azonban az alábbi okok miatt szintén nem kerülhetett sor.

Ebben a körben először is azt kell kiemelni, hogy az alperes elsőként csupán a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperes dr. B.B. 2016. március 22-iki levelét postai úton nem 2016. április 19. napján, hanem már egy nappal korábban átvette. Ezért az ítélet táblája ezt - az egyébként sem igazolt - új tényként a másodfokú eljárásban a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem vehette figyelembe.

A fellebbezési ellenkérelem tükrében le kell szögezni ugyanakkor azt is, hogy a felperes nem támadta fellebbezéssel az elsőfokú ítélet indokolásának azon részét, amely szerint a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt tudomásszerzés nem azonos a Ptk. 3:91. §-a alapján történő határozatközléssel. Ezért ezt - az egyébként minden tekintetben helyes - érvelést a felperes a másodfokú eljárás során nem tehetette vitássá. Ebből az következik, hogy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt harmincnapos perindítási határidőt nemcsak a határozat írásbeli vagy

elektronikus úton történt közlése indíthatta el, hanem minden olyan tájékoztatás, amelyből a felperes a határozat létét és tartalmát megismerte, vagy megismerhette.

Annak bizonyítása az alperes kötelezettsége volt, hogy a felperes akár az alperes által hivatkozott személyes találkozók alkalmával, akár dr. B.B. 2016. április 13. napján továbbított e-mail üzenete alapján már 2016. április 19. napja előtt tudomást szerzett, illetve tudomást szerezhette a per tárgyát képező határozatról, így a keresetlevél elkészett (Pp. 164. § (1) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok logikus és okszerű mérlegelése alapján állapította meg, hogy az alperes által említett személyes találkozók során a felperes nem kapott tájékoztatást a perrel érintett határozatról, hiszen erre vonatkozóan a felek közötti levelezésben annak ellenére sem volt utalás, hogy e tény jelentőségével az alperes nevében eljáró ügyvédnek nyilvánvalóan tisztában kellett lennie. Erre tekintettel az alperes törvényes képviselőjének nyilatkozata, és dr. B.B. tanúvallomása nem volt elegendő a határozat személyesen történt ismertetésének igazolásához. Helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság dr. M.I. tanúkénti meghallgatását is, hiszen ez a személy az alperes által említett találkozókra nem volt jelen, így a vallomása közvetlen bizonyítékot nem szolgáltathatott.

Az elsőfokú bíróságnak a dr. B.B. által küldött e-maillal történt tudomásszerzés vonatkozásában kifejtett érveivel az ítélet tábla nem értett egyet. A Ptk. 3:36. § (1) bekezdése alapján ugyanis a harmincnapos perindítási határidő nemcsak a tudomásszerzésekor indul el, hanem abban az időpontban is, amikor a határozat megtámadására jogosult a határozatról tudomást szerezhette volna. A felperes a részvénykönyvi bejegyzés iránt előterjesztett kérelmeiben értesítési címként két alkalommal is feltüntette az e-mail címét. Ennek az a nyilvánvaló következménye, hogy a felperesnek számolnia kellett azzal, hogy a kérelmével kapcsolatban információt kaphat erre az e-mail címre is. Abban az esetben tehát, ha dr. B.B. ezen határozatról szóló e-mailje megérkezett a felperes ezen e-mail címére, megvalósult a tudomásszerzés lehetősége, ez pedig elég a perindítási határidő megindulásához, függetlenül attól, hogy a felperes személyesen mikor ismerte meg az e-mail tartalmát. Azt, hogy dr. B.B. 2016. április 13-án elküldött e-mailje a felperes e-mail címére megérkezett-e, és ha igen, mikor, az elsőfokú bíróság - eltérő jogi álláspontja folytán - nem vizsgálta. Emiatt azonban nem kerülhetett sor az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, hiszen ennek folytán csupán kisterjedelmű bizonyítás vált szükségessé, amelyet a másodfokú eljárás során pótolni lehetett.

Mivel a felperes nem ismerte el, hogy megkapta dr. B.B. e-mail üzenetét és vitatta annak tartalmát is, a per során az alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a dr. B.B. által 2016. április 13. napján elküldött e-mail az általa állított tartalommal 2016. április 19. napja előtt megérkezett a felperes bejegyzési kérelemben hivatkozott e-mail címére (Pp. 164. § (1) bekezdés). Annak, hogy egy elküldött e-mail milyen eséllyel kerülhet a címzettől eltérő e-mail címre, nem volt jelentősége, az alperes kötelezettsége ugyanis nem az volt, hogy valószínűsítse az e-mail megérkezését, hanem hogy kifejezetten bizonyítsa. Mivel pedig az alperes maga választotta a perrel érintett határozatról történő tájékoztatás egyik módjaként az e-mailt, az ehhez kapcsolódó bizonyítási kötelezettséget, és a bizonyítás sikertelenségének terhét teljes mértékben neki kellett viselnie, azt még részben sem háríthatta át a felperesre.

Az ítélet tábla az alperes indítványára megkereste a felperes tárhely-szolgáltatóját, amely úgy nyilatkozott, hogy jelenleg már nem állnak rendelkezésre azok az adatok, amelyekből megállapítható lenne, hogy a dr. B.B. által 2016. április 13. napján elküldött e-mail mit tartalmazott, és mikor érkezett meg a felperes e-mail címére. Bár az alperes az adatközlés helyességét nem vitatta, indítványozta a tárhelyet biztosító szerver tulajdonosának ugyanebben a körben történő

megkeresését. Az ítélet tábla ezt a szükségtelen bizonyítási indítványt elutasította, ugyanis a döntéshez szükséges aggálymentes adatok rendelkezésre álltak. Ezen adatok alapján pedig megállapítható volt, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes ezen e-mail alapján 2016. április 19. napja előtt tudomást szerezhetett volna a perbeli határozatról, így nem igazolta, hogy a felperes elmulasztotta a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt harmincnapos keresetindítási határidőt. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet megváltoztatására, és a kereset elutasítására ezen határidő elmulasztása miatt nem kerülhetett sor.

A kereset érdemét illetően az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontot foglalt el, az általa kifejtett érvekkel az ítélet tábla teljes mértékben egyetért, azokat megismételni nem kívánja. A fellebbezés tükrében csupán arra mutat rá, hogy a Magyar Nemzeti Banknak a felperest bennfentes kereskedelem miatt elmarasztaló határozata a per eldöntése során nem bír jelentőséggel, így nem változtat azon, hogy az alperes igazgatóságának - az elsőfokú bíróság által kifejtett helyes indokok miatt - nem volt joga felfüggeszteni a részvénykönyvi bejegyzés iránti kérelem tárgyában történő döntéshozatalt.

A kifejtettek miatt az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét - az indokolás pontosításával - a Pp. 253. § (2) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során a pernyertes felperesnek igazolt költsége nem merült fel. Az alperes a másodfokú eljárással felmerült költségét (előlegezett fellebbezési eljárási illeték, és jogi képviselői munkadíj) - pervesztessége folytán - maga köteles viselni.

Debrecen, 2017. május 23.

Dr. Görög Attila sk a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró